

жидкость маточник и трюпик (кикини), кој-то истича, кога тај корени са нацѣпват в и рѣжатъ; отъ корень-ты никнаже иѣкои отрагај трабани, като на Бѣлонѣк-тѣ, клонове-ти (бѣтви-ти) има са тики; листове-ти има Аїцокопѣвидин, жалтозѣлан; цвѣтобе-ти на скамониј-тѣ тај лѣжатъ въ виду кориаца, или въ виду кампаниј, тики, голѣми, из красија жальтъ, или ужальтъ. Употребљавај въ медициниј-тѣ заглавијай-ти ѕокъ отъ корень-ты, кој-то є чистъ, из черн, и кога-то са низиши на гладије предавај въ пазар-тѣ, подъ имај-то Халепска скамонија, кој-то са употребљава въ медициниј-тѣ.

Сила. Дѣйствително чирилско.

Употребљавај-е. На констипациј (каබзаки).

Доз. На праху по зрења 10 до 30 из воде, из многождев докараја болѣжи въ утробж-тѣ.

{ Дивља лук, Бла. *Σκιλοκρύπιον*, Бл. *Лукокоријда*, Пр. Скуила маритема, Лат. *Силум маритимум*, Фр. Скуила, Ит. *Лада сіана*, Тѣр.

Клас 6. Шестомижно. Чин 1. Саможениј.

Видъ фиг. 170. из 2-й Т. на рѣч. Бот.

§. 1181. Дивљи-ти лук є единиј видъ отъ роду та на иконо-ко-пѣкы-ты (брютоуаллос), нај њебако-то ради њебавы-ты иѣговы цвѣтобе; корень-ты на дивљи-ти лук є вѣтъ, голѣмъ, рабенъ из гладиј тај на једно малко дѣте, той є сложенъ отъ много коры, кој-то са вѣли, или чрѣнинскѣи, пади из единиј гоне трюпик и вѣла; листове-ти мѣш никнаже из корень, тиј са Аїцокопѣвидин, таји квамъ врху-тез є стекло-то има є цилиндрическо, високо до троји или четири ноги; трета-та мѣш част ёа украсаша отъ вез-бройны цвѣтобе вѣла или вѣленинскѣи; това растеније искне по Егейскомо мору и на Барбарѣ, на Портогалиј, и Егейско-то море въ множеству; употребљаватъ въ медициниј-тѣ корени ти на дивљи-ти лук, кој-то ужане є имајтъ, вѣзига сабачи имајтъ ве-гма горчица, досаденъ и трюпик.

Сила на коры-ты кореници. На малака доза са услаж-телни, умалаватъ бѣнѣћ-та на пѣлев та, динажата и никнажа.

Употребљавај-е. На малака доза, на грѣди страдања, на тиф-тѣ, иадопикиј, и на хроническихъ кашлица.